

12

JESUS ETA IKASLEAK TABOR MENDIA

1

Hau zorion-egarria,
bihotz-hondoko larria,
non ete da iturria?
Tabor mendiko bizikizuna
benetan da pozgarria;
horra zelango barria
zeru goitik etorria,
erne jarri belarria:

3

Jesus argiz jantzirik,
aidean eta zuririk,
ez da hain gauza bitxirik...
Apostoluak pozez zoratzen
Jesus holan ikusirik;
ez da munduan tokirik
ez bestelako izpirik
daukanik hainbat grazirik.

5

“Pedro, ez zaitez bildurtu,
zeure senera bihurtu
ta Neu nazala ziurtu.
Orain txabolaginen hasteko
amets ustelak agurtu;
ta ez bideak laburtu,
Kalbarioa samurtu...
Lotatik lehen bait lehen zurtu!”

2

“Zu zaitut, ene Seme ta
Zu bihotzeko maitea,
nire atsegin betea!
Entzun berari, jarrai berari,
hau nire borondatea:
Berarengana joatea
ta danontzat izatea
salbameneko atea”.

4

Pedro urtenda senetik
ta zorabioz beterik
hasi da berbaz lurretik:
“O ene Maixu, hiru txabola
ez al dau nahi egiterik?
Ez da leku bat hoberik,
ez jairik ta ez besterik;
ez daigun alde hemendik”.

6

Basamortua da gogor
Kalbarioa ere hor,
ta bidean zenbat zoztor...
Jesusentzat lez guretzat ere
holako bat ondo dator,
jokatu ahal daigun jator;
ona da azukre-koxkor,
beharrezko jaku Tabor.